

SLOVO ŽIVOTA PRE MLADÝCH

APRÍL 2019

„Ked' som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať“

(Jn 13, 14)

Žiť pre druhých

Ked' evanjelista Ján opisuje posledné hodiny strávené s Ježišom pred jeho smrťou, kladie do centra pozornosti umývanie nôh.

V antických časoch na Blízkom východe to bol prejav privítania hosťa, ktorý prišiel po prašných cestách, a bežne ho vykonával niektorý zo sluhov.

Je to jasné a jednoduché pozvanie. Všetci ho môžeme pochopiť a ihneď uskutočňovať, v každej situácii, v každom spoločenskom či kultúrnom prostredí.

Božia láska sa kresťanom zjavuje skrze Ježišove slová a život. Preto máme voči ostatným takpovediac „dlh“: **NAPODOBŇOVAŤ** Ježiša v prijímaní druhých a v službe bratom a sestrám, aby aj oni mohli byť ohlasovateľmi Lásky, až príde ich čas.

Tak ako Ježiš: najskôr konkrétny skutok lásky, ktorý následne doplnia priateľské slová nádeje.

Aj v zložitých a tragických situáciách, ktoré sa nám vymykajú z rúk, je niečo, čo môžeme a musíme spraviť, a tak prispievať k „dobru“:

Zašpiniť si ruky a neočakávať nijakú odmenu, byť veľkorysí a konať zodpovedne.

Ako budeme žiť toto slovo?

Tak ako Chiara Lubichová: „Napodobňovanie, ktoré Ježiš od nás požaduje, nespočíva v prostom opakovaní jeho skutkov, aj keď ich musíme mať stále pred sebou ako žiarivý neporovnateľný príklad. Napodobňovať Ježiša znamená pochopiť, že my kresťania máme zmysel, ak žijeme ‚pre‘ druhých, ak svoju existenciu chápeme ako službu bratom a sestrám, ak celý svoj život budujeme na tomto základe.

Takto budeme uskutočňovať to, čo Ježišovi najviac leží na srdci. Vtedy pochopíme evanjelium. A budeme skutočne blažení.“

Skúsenosť zo sveta:

Koniec roka som išiel osláviť spolu s kamarátmi k jednému z nich domov. Bol to veľmi rušný večer, hry, film, večera a až na konci sme si všimli, že dom ostal dosť zničený.

Poobzeral som sa okolo seba, a keď som videl totálny nezájem mojich priateľov, pochopil som, že asi ani jeden z nich sa nepríhlási, aby pomohol pri upratovaní domu. Tak som začal upratovať ja.

Jeden z nás pil viac – vôbec sa nekontroloval, takže nastali dramatické dôsledky a museli sme mu pomôcť.

Hneď som sa ponúkol, že mu pomôžem umyť sa a dal som mu svoje tričko. Potom som trpezlivo upratoval, čo on zašpinil.

Keď som sa s lopatkou a handrou v ruke snažil umyť podlahu, jeden z mojich priateľov sa ku mne priblížil a povedal mi: „Prečo to robíš? Čo sa staráš, niekto iný to upraje.“

Bez váhania a rozhodne som mu povedal, že to robím, pretože som kresťan a že sa tak vždy snažím žiť.

V tej chvíli som sa medzi týmito mojimi kamarátmi, z ktorých 90 percent sa otvorene vyhlasuje za neveriacich, cítil lepšie. Bol som spokojný sám so sebou. V srdci som cítil obrovskú radosť, že som mohol svedčiť o mojom živote kresťana, že som sa v mojom živote rozhodol žiť pre Boha Lásku.

